

פאבלו נרודה : קבורה במזרח

אני עובד בלילה, וסביבי העיר,
דיגים, קדרים, גויות משרפות
בזעפרן ופרי, מצטפות שני-מוסליון :
תחת מרפסתי המתים הנוראים הללו
עוברים ומנגנים בשרשרות נחלילי-נחשת,
צורמים וסדים ונקאים מסללים הם
בתוך צבצום של פרחים כבדים ומרעלים
וצונחת המחוללים שכצין האפר
ותדקולם זה הגובר של המפים
והעשן של גורי-עץ שבוצרים ונורפים רים.

שכן, בהגיצם אל מצקל-הדרך, ליד הנקר הנרשש,
לכם לא-נע, או בתנועה מואצת,
תגלגלו משרפים, רגל וכף הזית לאש,
והאפר הרוטט ? כל על המים,
יצוף כור פרחים שרפו-לאפר,
או כמדונה כבויה אשר השאירו עוברי-אנח
שפה גדול פתם עד ששרפו דבר-מה
על שחור-המים, ואל תוכם הריקו
מין מאכל נגוז, משקה שאין כמותו לעז.